

Hájenka

Slávek Janoušek

Dva tuláci táhnou krajem
Podzim už přichází
Není to cesta rájem
Za ranní námrazy
Večer se brzy stmívá
A padá noční chlad
Ona se smutně dívá
Kam dneska půjdeme spát

Za hradbou smrků na kraji lesa
Je hájenka a v ní nikdo nebydlí
Krvavé slunko už do keřů klesá
A jí je zima a on je nastydlí
Hele vezmem to přes plot
A půjdeme ze dvora
Můj diamant na sklo
Je tvrdší než jejich závora
A tam ti uvařím čaj
A tam ti uvařím čaj

Nabídne dámě ruku
A zve ji oknem dál
To je nejlepší ze všech kluků
Co mě kdy sebou bral
Zatím ji nepolíbí
I když s ní chce už být
Co se ti tady líbí
To všechno si můžeš vzít

Za hradbou smrků na kraji lesa
V té hájence kde nikdo nebydlí
Krvavé slunko už za oknem klesá
A jí je zima a on je nastydlí
Hele nejde tu topit
Kouř by nás prozradil
Ale můžeš jim dopít
Ten fernet co tu zbyl
Vždyť je to z bylinek čaj
Vždyť je to z bylinek čaj

Vybízí gestem dívku
Jak urozený pán
Chci ty misky na polívku
Ten krásný prasklý džbán
A ze zdi toho Krista
A ty už se rozhodni
Pod duchnou je dost místa
My jsme tak svobodní
My jsme tak svobodní

Za hradbou smrků
Za hustým chvojí
V té hájence jsem teď
Prošel každý kout
Kdosi tu bydlel v chaloupce mojí
A vůbec není těžké uhádnout

Že se někdo miloval v posteli mojí
Pod obrazem beránka s Marií
A ten co spojil už nikdo nerozpojí
Ať všechny svobodné duše
Zimu přežijí
Ať aspoň tuhle zimu přežijí
Ať aspoň tuhle zimu